

వాడు సంకల్పరహితుడు అవ్వాలి. అలా జిరగాలి ఇలా జిరగాలి అని అప్పుడు వాడేమీ సంకల్పించడు. కానీ డెస్ట్రిబీని బట్టి ఆ శరీరం ద్వారా ఎప్పుడు ఏది జిరగాలో అది జలగిపోతూ ఉంటుంది. వాళ్ళ విధి అలా ఉండండి అంటారు, అది ఎవరికి శరీరానికి మాత్రమే స్వేచ్ఛ ఎవరికి మనస్సుకు, స్వేచ్ఛకు, విధికి సంబంధం లేకుండా నీ హృదయంలో ఒక నిజం ఉంది. భగవంతుడు అనే వాడు ఒకడు ఉన్నాడు. మీ శరీరాలను ప్రొరభ్యం ననుసలంబి ఆడించెడివాడు ఆయనే. చనిపోయేవరకూ అందరి జీవితాలు ఒకే రకంగా ఉండవు. మన జీవితాలు ఎప్పుడు ఎలా ఉంటాయో, ఎప్పుడు ఎలా మలుపు తిరుగుతాయో మనం చెప్పలేము. కొంతమంచి సంపాదించుకొంటారు, కొంతమంచి ఉన్నబి పోగింటారు. ఇలా విధి రకరకాలుగా ఉంటుంది. అనఱు విధి ఎక్కడనుండి వచ్చించి అంటే నువ్వు పూర్వజన్మలలో చేసిన కర్తృఘతితంగా నీకు విధి అనేబి ఏర్పడింది. కర్తృను యోగంగా చేస్తే నిన్న కర్తృ బంధించదు. కాని మనందరం కర్తృను స్వార్థంతో చేస్తాము. ఇక్కడే చాలా ప్రమాదం ఉంది. మనం స్వార్థం లేకుండా ఒక్క కర్తృకూడా చేయటం లేదు. స్వార్థం లేకుండా చేసిన కర్తృ మీకుమోజ్ఞాన్ని యిస్తుంది. స్వార్థంతోతే చేస్తే కర్తృఘలం వస్తుంది. స్వార్థం లేకుండా పనిచేసేవాళ్ళు మాతు మోట్టం కావాలి అని అడగనక్కరలేదు, మోత్తమే వచ్చి వాలని వలస్తుంది.

నువ్వు కర్తృ చేస్తావు, కర్తృ చేసి దాని ఘలితాన్ని ఎంజాయ్మేచేస్తావు, అలా ఎంజాయ్మే చేసినప్పుడు వాసన పడుతుంది. ఆ వాసనలో నుండి తలంపు వస్తుంది. ఇక్కడ చాలామంచి కూర్చొన్నారు, అందరికి సమానమైన తలంపులు వస్తున్నాయా అంటే లేదు. ఎందుచేతనంటే వాలి పూర్వకర్తలు వేరు. మీరు కర్తృను ఈశ్వరార్థంగా చేస్తే వాసనపడదు. కానీ మనం ఈశ్వరార్థం బుద్ధితో పని చెయ్యము. కర్తృ చేసి దాని ఘలితాన్ని ఎంజాయ్మే చెయ్యటం వలన లోపల వాసన పడుతుంది. ఆ వాసన తలంపుగా సీబ్రెయిన్లోసికి వస్తే గాని లోపల సీకు ఏ వాసన ఉందో అది తెలియదు. ఇంకో ప్రమాదం ఏమిటే అంటే సీకు వాసన తలంపు కింద వచ్చేక ఆ తలంపును లిపీట్ చేస్తావు. అలా లిపీట్ చెయటం వలన ఆ వాసన ఇంకా బలపడి పాశుతుంది. దానిని లిపీట్ చెయ్యకపోతే అది పల్లుబడటం ప్రారంభమవుతుంది. వాసనలో నుండి విధి వస్తుంది. ఆ విధి ఎలా పాశుతుంది అంటే జ్ఞానులతో సాంగత్యం వలన అది పాశుతుంది. అయితే జ్ఞాని అంటే ఎవడు అంటే నీ హృదయంలో ఒక సత్కష్టవస్తువు ఉంది, దానితో ఎవడయితే కలిసి ఉంటున్నాడో వాడే జ్ఞాని, అటువంటి వాడితో సహవాసం చేస్తే అది సత్కష్టంగం అవుతుంది. దానివలన విధి పాశుతుంది. ఒకవేళ సత్కష్టనుభవం ఉన్నవాడు దొరకకపోతే ఏమి చెయాలి

అని అడిగితే అప్పుడు రెండవ పక్షం చెపుతున్నాడు. మంచి స్వభావం ఉన్నవారు, సత్కర్మలు చేసేవారు, లోకంయొక్క హితవు కోరేవారు వాలకి జ్ఞానం లేకవశియినా అందల క్షేమం కోరేవాలతో నహవానం చేసినా వాసన బలహినపడుతుంది. పునర్జన్మ రావటూనికి వాసనే కారణం. జ్ఞానులతో సాంగత్యం వలన వాసనలు అన్ని కాలి బూడిద అవుతాయి. నీకు వాసనాశ్చయం అయిన వెంటనే నీ హృదయంలో ఉన్న నిజం నీకు వ్యక్తమవుతుంది.

మనకు మంచి స్నేహిలు దొరకాలన్నా మంచి టీచర్స్ దొరకాలన్నా మనకు పూర్వపుణ్యం ఉండాలి. పూర్వపుణ్యం లేకవశితో ఆ కంపెనీ దొరకదు. ఉపనిషత్తలలో బుధులు సబ్బట్టు చెప్పిని పాణితారు. కాని భగవద్గీతలో పరమాత్మ అలా చెప్పేసి వదిలేయడు. మీరు కంగారు వడకండి. నేను మీకు సపిర్సుగా ఉన్నాను అని మధ్యమధ్యలో చెపుతూ ఉంటాడు. మనం ఏమనుకొంటున్నాము అంటే ఇప్పుడు ఉన్నాము, పుట్టుకముందు లేము, చనిపశియినతరువాత కూడా ఉండము అనుకొంటాము. మన అనుభవం అంతేకదా. అన్ని కాలాలలో మీరు ఉన్నారు. కానీ ఈ దేహమే నేను అనుకోవటం వలన దేహము పుట్టుకముందు నేను లేను, ఈ దేహము చనిపశియాక కూడా నేను ఉండను అని మీరు అనుకొంటున్నారు. భగవాన్ ఏమంటున్నారు అంటే శరీరం చనిపశియాక నేను ఏమోతాను, ఎక్కడికి పెళతాను అని ప్రతివాడు అడుగుతున్నాడు కానీ మర శరీరం పుట్టుకముందు ఎక్కడ ఉన్నాను అని ఎవడు అడగటం లేదు ఏమిటి. అంటే మీలో దేహబుధి అంతబలంగా ఉంది. ఒక అవతార పురుషుడు, ఒక మహాగురువు ఎవడయినా ఇంటర్ఫెయర్ అయితే మనకు దేహబుధి పాశితుంది కానీ లేకవశితో అది వేశిదు.

ప్రారభం అంటే విడిచిపెట్టిసేన బాణంలాంటిది. విడిచిపెట్టుకుండా ఉన్న బాణం మన కంట్లోలో ఉంటుంది కాని విడిచిపెట్టిసేన బాణం మనం ఎవలకి గులపెట్టిమో వాడికి తగిలేస్తుంది. దీనికి భగవాన్ ఏమి చెప్పారు అంటే విడిచిపెట్టిసేన బాణం కూడా ఏమీ చేయలేదు అంటే జ్ఞానిని ప్రారభం కూడా ఏమీ చేయలేదు అన్నారు. ప్రారభం కూడా తగలదు అని మీరు చెపుతున్నారు కదా మర మీకు కేస్టర్ వచ్చించి ఏమిటి అని భగవాన్నను అడిగారు. చూచేవాడికి భగవాన్ ప్రారభం అనుభవిస్తున్నాడు అనిపిస్తుంది కానీ నేను ప్రారభం అనుభవిస్తున్నాను అనుకొనేవాడు ఇక్కడ లోపల ఎవడూ లేడు, అలా అనుకొనేవాడు మధురాయి లోనే చనిపశియాడు. నేను ప్రారభం అనుభవిస్తున్నాను అనుకొనేవాడు ఉన్నప్పుడు అనుకోకుండా ఎలా ఉంటాడు. ఇక్కడ ఆచార్యులవాల టైక్షిక్ చూడిడి, ఆయన ఏమంటున్నారు అంటే ప్రారభం నీ శరీరానికి తగిలేస్తుంది.

కానీ ఇక్కడ జ్ఞాని బ్రహ్మంతోటి ఏకమై ఉంటాడు. వాడికి మనోదేహములతో సంబంధంలేదు. అందుచేత ప్రారభం దేవసికి తగిలినా అది వాడికి తెలియదు, అది వాడిని అంటదు. మీరు నిద్రపోతున్నారు అనుకోండి, మీ శరీరం మీద నుండి పాము పాకి వెళ్లినా అది మీకు తెలియదు. అది శరీరం మీద పాకిన మాట నిజమేకాని అది మీకేమీ తెలియదు. అదేరకంగా ప్రారభం అంటే విడిచిపెట్టిన బాణం కదా అది వాడికి తగిలేస్తుంది కానీ తగిలింది అనే విషయం వాడికి తెలియదు. ఎందుచేతనంటే జ్ఞాని బ్రహ్మంలో ఏకమై ఉంటాడు. ప్రారభం అంటే విడిచిపెట్టిన బాణం కదా, నువ్వు దానిని విడిచిపెట్టినావు కదా ఇక్కడ కృష్ణుడి సపోర్టు ఎలా ఉంటుంది అంటే యుధంలో అర్థసుడిని చంపటానికి కర్ఱుడు ఒక ఆయుధం విడిచిపెట్టాడు. అది చాలా స్క్రీ వంతమైనది, దానిని అడ్డుకొనే అవకాశం లేదు. కర్ఱుడు అర్థసుడి యొక్క కంఠానికి గులపెట్టి ఆయుధాన్ని విడిచిపెట్టాడు. కృష్ణుడు రథాన్ని నడుపుతున్నాడు. ఆయుధం వచ్చేస్తోంది. నేను రక్షణగా ఉంటాను నువ్వు కంగారు పడకు అని భగవంతుడు చెప్పినమాట ఇక్కడ ఉంది. టినిని మీరు జగ్గుత్తగా పట్టుకోండి. ఆ బాణం చాలా స్థిరుగా వస్తోంది. దానిని అడ్డుకోగలను అని అర్థసుడు అనుకోంటున్నాడు కానీ దానిని అడ్డుకోలేదు. అది తగిలితే అర్థసుడు చనిపోతాడు. కృష్ణుడు సర్వజ్ఞుడు కదా. బాణాన్ని కొంచెం దగ్గరగా రాశిచ్చి రథాన్ని కించికి తొక్కేసాడు. దానిని కంఠానికి గులపెట్టాడుకదా అది అర్థసుడి కిలీటాన్ని పట్టుకొనిపోయింది. వీడు బతికాడు దైవానుగ్రహం అంటే అదే. ఇప్పుడు మీకు అసలు భగవంతుడు అంటే ఏమిటో తెలుస్తోంది కదా.

మీ హృదయంలో బ్రహ్మం ఉంది. తలవెంట్లుక ఎంత సన్మంగా ఉంటుందో అంత కొన్నిగా నువ్వు బ్రహ్మానికి విడిగా ఉన్నా ఆ కొండి తేడా నీకు పునర్జన్మను తీసుకొని వస్తుంది. అందుచేతనే నా మాయను జయించటం మీరు అనుకొన్నంత తేలికకాదు. నా పాదాలను ఆశ్రయించకుండా, నాకు శరణాగతి చేయకుండా నా మాయను మీరు జయించలేరు అని పరమాత్మ చెప్పాడు. మాకు నిష్పమెట్టి నువ్వు దూరంగా పోయావు విఖిటి అన్నారు కృష్ణుడితో గోపికలు. వాలి అజ్ఞానానికి నిష్పమెట్టి పోయాడు, అది కాలటానికి కొంత ట్రైము పడుతుంది. ఇంక వాడు దూరంగా పోయినా ఫరవాలేదు, వారు నెమ్ములిగా తగ్గలబడిపోతారు అంటే మాయ నేను తగ్గలబడిపోతుంది. ప్రమాదం ఎక్కడ వచ్చింది అంటే వీడు పరమేశ్వరుడు అని గోపికలకు తెలియదు, వాడితో ఆడుకొన్నారు. వీడు అగ్ని అని తెలియక విడితో ఆడుకొన్నారు. విడితో ఆడుకోవటం వలన వాళ్ళ అజ్ఞానానికి నిష్ప అంటుకొని పూర్తిగా తగ్గలబడిపోయింది. గోపికలు ఎంత గొప్ప స్థితిని పాందారు అంటే ఎవరికయినా గర్వం పెరుగుతూ ఉంటే, అహంకారం

పెరుగుతూ ఉంటే వాలతో భగవంతుడు ఏమని చెప్పేవాడు అంటే మీరు ఒకసాల బృందావనం చూసిరండి అని చెప్పేవాడు. ఎందుచేతనంటే గోపికలను చూసాక మీకు ఏమీ తెలియదన్న నంగతి మీకు తెలుస్తుంది, అప్పటివరకు మీకుఅంతా తెలుసు, మేము గొప్పవారము అనుకోంటారు. అందుచేత బృందావనం వెళ్ళరండి అని పరమాత్మ చెప్పేవాడు. ఉద్ద్వరుడు లాంటే గొప్ప భక్తుడిని కూడా ఒకసాల బృందావనం వెళ్ళి చూసిరా అని పరమాత్మ చెప్పాడు. కృష్ణుడితో సహవాసం వలన గోపికలు సుప్రీమ్స్టేట్సు పొందారు. అటువంటి సహవాసం కనుక నీకు దొరలితితే నీకు వాసనాశ్రయం అయిపోతుంది అని భగవాన్ చెప్పుతున్నారు.

మీకు పరిస్థితులు రకరకాలుగా ఉంటాయి, కర్మఫలం రకరకాలుగా ఉంటుంది. కాని మీరు శాంతిని పోగొట్టుకొనే పనులు చేయకండి. నువ్వు గప్పాశాఖాన్ని పొందాక, నువ్వు ఏబిగా ఉన్నావో దాని తాలూక అనుభవం నీకు వచ్చాక అప్పడు నీకు ప్రయత్నం ఏమీ ఉండదు. ఇప్పుడు ప్రయత్నం చేయకుండా ఉండలేవు. అప్పుడు ప్రయత్నం చేడ్దామన్నా చేసేవాడు అక్కడ ఉండడు. యిప్పుడు మనస్సు ఉంటి కాబట్టి మేము ఏమీ ప్రయత్నం చేయము అని నువ్వు నోటితో చెప్పినా మనస్సు ఉన్నంతకాలం మీరు ప్రయత్నం చేయకుండా ఉండలేరు. మనస్సు ఉన్నంతకాలం పూటి, జపమో, కాశీరామేశ్వరము వెళ్ళటమో ఏదో ఒకటి చేస్తున్నా ఉంటారు. ఆ ప్రయత్నాన్నే నాధన అంటారు. నువ్వు పొందవలసింది పొందాక ప్రయత్నం చేయటానికి ఏమీ మిగలదు. ఇంక నువ్వు పొందవలసింది ఏమీ లేదు అని నీకు తెలుస్తూ ఉంటుంది. అందుచేత ఇంక ప్రయత్నం ఏమీ ఉండడు.

మీరు మంచివారే. మీరు ఎవరో ఒకరకి ఉపకారం చేస్తున్నారు. కాని పరమాత్మ అడిగేటి ఏమిటి అంటే మీరు ఎంతో కొంత ఇతరులకు సహాయం చేస్తున్నారు, మీరు బుద్ధమంతులే కాని మీరు గౌరవాల కోసం ఈ సింహాశులు వర్షా చేస్తున్నారూ అంటే ఇతరులచేత గౌరవింపబడాలి అని ఈ పనులు చేస్తున్నారా లేకపోతే పని పనికోసమే చేస్తున్నారూ అని అడుగుతున్నాడు. నువ్వు చేసే పని వల్ల నీ మనస్సు పుట్టితుం అప్పాలి. నీ హృదయంలో ఉన్న నిజం ఎంత పవిత్రంగా ఉందో, నీ మనస్సు కూడా అంత పవిత్రం అవ్యకపాతో నువ్వు అందులో బక్షంకావటానికి నీకు అవకాశం లేదు. నువ్వు మంచి పనులు చేయటం ఇతరుల చేత గౌరవింపబడటానికి కాదు. వాటివలన మీకు గౌరవం వస్తే రావచ్చు కాని ఈ శరీరం ఎంత నిజమో మనస్సు ఎంత నిజమో మీకు లోకంలో వచ్చే గౌరవాలు కూడా అంతే నిజం. యిదంతా కాలప్రవాహంలో కొట్టుకొని పోతుంది. మన పెద్దవాళ్ళ కప్పపడి వెయ్యి ఎకరాలు సంపాదించి

ఇస్తే వాలని మరిచిపోతున్నాము కదా. అందుచేత మీరు చేసేపని మీ మనస్సు పవిత్రం అవ్యాటానికి ఉపయోగపడాలి. మీ హృదయంలో ఉన్న వస్తువు ఎంత పవిత్రంగా ఉందో, నీ మనస్సు అంత పవిత్రం అయితే నది వెళ్ళి సముద్రంలో కలిసినట్లు నీ మనస్సు వెళ్ళి చైతన్యంతో ఐక్యమయిపోతుంది. ఇక్కడ లాజిక్ ఏమిటి అంటే నువ్వు దేనినైతే పాందానో దానికి పునర్జన్మ లేదు కాబట్టి నీకు కూడా ఇంక పునర్జన్మ ఉండదు.

శరలిం ఉండగానే ప్రయత్నం చేసి నువ్వు పాందవలసింబి ఏదో పాందాలి. శలీరం పాందియిన తరువాత ఏమీ అవకాశంలేదు. మీరు చేసిన కర్మను బట్టి మళ్ళీ జన్మ వచ్చేస్తుంది. ఉపయోగం లేని మాటలు చెప్పకొంటూ కాలాన్ని పాడుచేసుకోవద్దు. ఏవో పుణ్య కర్మలు చేయటం వలన నీకు ఈ మానవశలీరం వచ్చింది. ఈ శలీరాన్ని ఏవో చిల్లర గొడవలకు ఉపయోగించుకొంటూ దానిని పాడుచేసుకోవద్దు. బ్రహ్మీనుభవం పాందటానికి ఈ శలీరాన్ని మనసును మేఘిమమ్ ఉయోగించుకో. శాశ్వతమైన శాంతిని పాందటానికి వీటిని ఉపయోగించుకోకుండా, వీటితో మీరు బాహ్యంగా ఏది సాధించినా అది అంతా స్వప్తంతో సమానము. స్వప్తంలో సాధించింది మెలుకువ వచ్చాక నిజం అవుతుందా? మీరు స్వప్తంలో వందకోట్లు సంపాదించారు అనుకోండి. మెలుకువ వచ్చాక నాకువందకోట్లు ఉన్నాయి అని మీరు అనుకోంటారా? ఎందుకు అనుకోరు అంటే అది అబద్ధం అని మీకు తెలిసిపోయింది.

జ్ఞానిచెప్పే ప్రతిమాట కూడా అనుగ్రహం. ఎందుచేతనంటే అది వాడి హృదయంలో నుండి వస్తుంది. మనం చెప్పేమాట నోటిలో నుండి వస్తుంది. జ్ఞాని చెప్పే మాట హృదయంలోనుండి వస్తుంది కాబట్టి అది మనలను బంధించదు, అది మనకు స్థేషను ప్రసాదిస్తుంది. ఆ మాటకూడా అనుగ్రహమే అని ఎవడయితే గుర్తిస్తున్నాడో వాడు మాత్రమే ధన్యుడు. సువ్వు ఇతరులకు ఏదయినా ఉపకారం చెయ్యాలి అంటే నువ్వు జ్ఞానం పాందితే, నువ్వు ఏదిగా ఉన్నావో దానిని గ్రహిస్తే అప్పుడు నీ ద్వారా లోకానికి చాలా ఉపకారం జరుగుతుంది. నీకు తెలియకుండానే నీ ద్వారా శాంతి, సుఖం మానవజాతికంతా అందుతుంది. మల్లెపూవులు మీకు వాసన ఇవ్వాలి అని అనుకోవు. నేచురల్గా అక్కడ సువాసన ఉంది కాబట్టి ఆ సువాసనను గాలి మీకు మోసుకుని వచ్చేస్తుంది. అలాగే నువ్వు జ్ఞానం పాందితే నీ ప్రభావం లక్ష్మాదిమంబిపై ఉంటుంది. ఈ అరుణాచలం నుండి రమణుడు కదలలేదు, దక్షిణశ్రీరం నుండి రామకృష్ణుడు కదలలేదు. కాని కొన్ని లక్ష్మాది ఆక్రమింపబడ్డారు, ప్రపంచం అంతా వచ్చి అక్కడ కూర్చొంది అంటే అది ఎవల శక్తి, అది చైతన్యం తాలూకు శక్తి. వాడి

నుండి వచ్చే కాంతి, శాంతి అంతా వెదజల్లబిడుతుంది. వాడు నిస్సంకల్ప స్థితిలో ఉంటాడు. వీళ్ళను ఉధ్వరించాలి లేకపోతే వాళ్ళకు సహకరించాలి అని ఆయన ఏమీ అనుకోడు. ఆయనకు సంకల్పం లేదు. ఆయన సంకల్పంతో సంబంధం లేకుండా మీరు విందవలసించి ఏదో మీరు విందుతారు. జ్ఞాని సమక్షంలో విషయాన్ని గ్రహించినట్లు మీరు పుస్తకాలు చదవటం వలన, ఉపన్యాసాల వలన గ్రహించలేరు. జ్ఞాని సమక్షంలో మీ లోపల ఉన్న సత్కం మీకు ఎరుకలోనికి రావటానికి సహాయం అందుతూ ఉంటుంది, లోపలఉన్న సత్కషస్తువు మీకు ఎరుకలోనికి వచ్చే అవకాశం ఉంది. గురువు మీకు శాంతిని, జ్ఞానాన్ని అనుగ్రహిస్తాడు, వాటి సహాయంతో మీకు స్వరూపజ్ఞానం కలుగుతుంది. గురువు యొక్క చూపు నీ హృదయాన్ని తాకుతూ ఉంటే, గురువు నిన్న అనుగ్రహిస్తూ ఉంటే అప్పడు నీకు జ్ఞానోదయం అవుతుంది. ఇంక నీకు మాటలు కాని, రచనలుకాని ఏమీ అవసరం లేదు. జ్ఞాని యొక్క సమక్షం నీలో పరివర్తన తీసుకొని వస్తుంది. ఆయన చూపు వల్ల నీకు జిజ్ఞాస కలుగుతుంది. ముఖుక్షత్వం కలుగుతుంది. పొలీ కంపెనీ వలన మీరు చీకటిలోనుండి వెలుతురులోనికి వెళతారు. మీకు స్వరూపజ్ఞానం కలిగాక అంతకుమించిన సత్కం లేదని మీకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగాల అనుగ్రహభాషణములు, 26-01-2016, జిస్కారు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువులల్లారా,

ఇతరులు మనస్సి మోహపెడుతున్నారని ప్రతిమనిపి అనుకొంటాడు. ఎవరో నిన్న మోహపెట్టటం లేదు. నీ దేహమే నిన్న మోహపెడుతోంది. మీరు ఇంటికి వెళ్లి ఏకాంతంగా కూర్చొని పలశిలన చేసుకోండి. మనస్సులోకి ఏపో వస్తూ ఉంటాయి. నీకు ఏకోలక వచ్చినా, ఏ తలంపు వచ్చినా, ఏది వచ్చినా దేహస్ని తేంద్రింగా పెట్టుకొని వస్తున్నాయి. దేహము నేను అనే తలంపు ఉంచి కదా అందులోనుండి ఈ దుమ్మ అంతా వస్తుంది. ఎవరో ఎవరనో మాయ చేస్తున్నారు అని అనుకోవద్దు. నీ శలీరమే నిన్న భ్రాంతిలో పెడుతోంది. మీకు ఉన్న ధనాన్ని బట్టి గాని, చదువును బట్టిగాని, గౌరవాన్ని బట్టి గాని దేహసికి సంబంధించిన భ్రాంతిలోనుండి బయటకు రాలేవు. ఏదో డివైన్ ఇంటర్వెయిల్ నీ లేకుండా ఈ భ్రాంతిలో నుండి బయటకు రాలేము. నీ శలీరమే నీ భ్రాంతికి కారణం. ఈ దేహస్ని పంచభూతాలతో తయారుచేస్తారు. పంచభూతాలు కలిస్తే శలీరం పుడుతుంది, పంచభూతాలు విడిపోతే ఆ శలీరం చనిపోతుంది.

ఆచార్యులవారు ఏమన్నారు అంటే సముద్రంలో ఉన్న మొసళ్ళ ఎటువంటివో నీ